

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Martinem Konečným v obchodní věci žalobce: **JUDr. Jiří Sehnal**, správce konkursní podstaty úpadce SILVESTR pneu, s.r.o., se sídlem Politických vězňů 27, 280 00 Kolín IV, zast. advokátem Mgr. Milanem Edelmannem, AK Chrustenice 208, 267 12 Loděnice, proti žalovanému: S [redacted] K [redacted], nar. [redacted] bytem [redacted] zast. advokátem Mgr. Martinem Buřičem, AK Štěpánská 39, 110 00 Praha 1, o zaplacení částky **800.000,-Kč s přísl.**

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 800.000,-Kč spolu s 3% úrokem z prodlení p.a. z částky 400.000,-Kč od 13.1. 2005 do zaplacení a z částky 400.000,-Kč od 15.1. 2005 do zaplacení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit advokátovi žalobce na náhradu nákladů řízení před soudy všech stupňů částku ve výši 298.598,-Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Krajskému soudu v Praze, soudní poplatek za žalobu ve výši 32.000,-Kč, jakož i náklady řízení v částce 928,-Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal po žalovaném zaplacení částky ve výši 800.000,- Kč s příslušenstvím z titulu bezdůvodného obohacení, když žalovaný jako jednatel společnosti SILVESTR Pneu, s.r.o., dále jen úpadce, na jeho úkor ve dnech 12. 1. 2005 a 14.1.2005

vyzvedl z úpadcova účtu dvě částky po 400.000,- Kč, vyzvednuté peněžní prostředky žalobci po prohlášení konkursu nepředal, na jejich výběr není evidován žádný výdajový doklad a účetnictví úpadce přitom neobsahuje žádný právní titul opravňující žalovaného k provedeným výběrům. Navrhl proto, aby soud žalovanému rozsudkem uložil vrátit žalobci finanční prostředky neoprávněně vybrané v lednu r. 2005 z účtu úpadce, a to spolu se zákonným úrokem z prodlení.

Žalovaný se žalobě bránil nejprve tvrzením, že z vlastních finančních prostředků uhradil v prosinci r. 2004 hotově závazky úpadce vůči jeho dodavateli L [REDACTED] C [REDACTED] v celkové výši 833.000,- Kč (konkrétně faktura č. 2004095 ze dne 8.12.2004 na částku 415.072,-Kč a faktura č. 2004103 ze dne 15.12. 2004 na částku 417.928,- Kč) s tím, že následně v lednu 2005 poté, co úpadce opět získal disponibilní zdroje, si tímto způsobem zapůjčené finanční prostředky z účtu úpadce vyzvedl, avšak pouze ve výši 800.000,-Kč. Posléze se žalovaný bránil tvrzením, že pohledávka úpadce za žalovaným zanikla započtením oproti jeho vlastní pohledávce za úpadcem, vyplývající z nezaplacené kupní ceny za prodej podniku v hodnotě 6,000.000,-Kč.

Podle dosavadních zjištění z předchozích řízení (a právních závěrů NS ČR) soud proto opakuje fakta, která v řízení dosud zazněla a jsou důkazním podkladem ke zjišťovanému skutkovému stavu a pro samotné rozhodnutí ve věci.

Účastníci souhlasným prohlášením, především podle § 120 odst. 4 o.s.ř., učinili nesporným, že dne 6.10.2005 byl usnesením Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 37 K 26/2005 – 29 na majetek společnosti SILVESTR pneu, s.r.o. prohlášen konkurs a že žalovaný byl od vzniku úpadce jeho společníkem a jediným jednatelem. Mezi účastníky nebyla sporná ani skutečnost, že L [REDACTED] C [REDACTED] – V [REDACTED] byl v prosinci r. 2004 řádným věřitelem úpadce s pohledávkou na zaplacení kupní ceny za dodané zboží účtované fakturou č. [REDACTED] ze dne 8.12.2004 na částku 415.075,- Kč, splatnou hotově téhož dne a fakturou č. [REDACTED] ze dne 15.12. 2004 na částku 417.928,- Kč, splatnou hotově téhož dne, přičemž obě faktury mu byly v plné výši v době jejich splatnosti v hotovosti uhrazeny. Sporná nebyla mezi účastníky ani skutečnost, že žalovaný vybral dne 12.1.2005 a dne 14.1. 2005 z účtu úpadce částku v celkové výši 800.000,- Kč (dva výběry po 400.000,- Kč). To ostatně dokládá rovněž výpis z bankovního účtu úpadce č. [REDACTED] že dne 12.1.2005 a dne 14.1.2005 došlo k hotovostnímu výběru celkové částky 800.000,-Kč. Oba účastníci učinili nesporným, že hotovostní výběr peněžních prostředků provedl žalovaný.

Z faktury L [REDACTED] Ch [REDACTED] vystavené dne 8.12.2004 úpadci pod [REDACTED] na částku 415.072,- Kč soud zjistil fakturaci kupní ceny za dodané zboží se splatností ke dni jejího vystavení v hotovosti.

Z výdajového pokladního dokladu vystaveného úpadcem dne 8.12.2004 soud zjistil hotovostní úhradu vystavené faktury.

Z faktury L [redacted] C [redacted] vystavené dne 15.12.2004 úpadci pod č. [redacted] na částku 417.928,- Kč soud zjistil fakturaci kupní ceny za dodané zboží se splatností ke dni jejímu vystavení v hotovosti.

Z výdajového pokladního dokladu vystaveného úpadcem dne 15.12.2004 soud zjistil hotovostní úhradu vystavené faktury.

Ze zprávy účetní kanceláře H [redacted] N [redacted] ze dne 20.4.2006 soud zjistil výběry z účtu úpadce ze dne 12.1. 2005 a 14. 1. 2005 vždy po 400.000,- Kč.

Z výpisu z účtu pokladní knihy úpadce za období 1.1.2004 – 31.12. 2004 soud zjistil, že na vrub pokladny úpadce byla dne 14.12. 2004 vydána částka 415.072,- Kč a dne 15. 12. 2004 částka 417.928,- Kč, přičemž příjem finančních prostředků v uvedené výši v uvedeném období uveden není.

Z výpisu z účtu č. [redacted] (pohledávky společnosti za společníkem) úpadce za období od 1.1.2004 do 31.12. 2004 soud zjistil, že ke dni 19.12. 2004 byla evidována pohledávka žalovaného za úpadcem v celkové výši 3.862.899,78,- Kč. Z přehledu majetku pohledávek a závazků úpadce sestavené ke dni 30.4.2005 úpadcem dne 16.6. 2005 soud shledal skladbu hmotného a finančního majetku úpadce ve výši 158.416,87,- Kč, jeho pohledávek ve výši 1,586.699,62,- Kč a závazků ve výši 5,409.392,22,- Kč (neobsahující závazky úpadce ve vztahu ke společníkovi). Z knihy pokladních dokladů (účetní sjetina založená žalovaným) soud zjistil, že 16.1. 2004 je evidován pokladní příjem ve výši 100,- Kč, přičemž ke dni 30.12. 2004 je evidován pokladní příjem za celý rok 2004 ve výši 20,629.649,60,- Kč a pokladní výdej ve výši 21,643.698,70,- Kč.

Z výpovědi svědkyně M [redacted] K [redacted] soud zjistil, že byla v r. 2004 zaměstnancem úpadce, spravovala pokladnu společnosti, do počítačového programu spravující pokladní evidenci vkládala data. Hotovost na pokladně společnosti se na podzim r. 2004 pohybovala v řádech stovek tisíc Kč, nevzpomíná si v uvedeném období na vklad větší finanční hotovosti do pokladny žalovaným. Faktury vystavené L [redacted] C [redacted] uhradil žalovaný z vlastních zdrojů, podepsal rovněž příslušné výdajové pokladní doklady. Žalovaný z vlastních zdrojů peníze do pokladny úpadce vkládal a následně vybíral. Účetnictví úpadce měla na starosti paní N [redacted] při porovnání stavu pokladny podle programu obsluhovaného jím a paní N [redacted] se nevyskytovaly podstatné rozdíly. Svědkyně se k existenci smlouvy o prodeji podniku nevyjádřila.

Z výpovědi svědka L [redacted] C [redacted] soud zjistil, že v r. 2004 dodal úpadci železo, vystavené faktury mu žalovaný proplatil v hotovosti a sdělil mu, že se jedná o jeho vlastní finanční prostředky.

Z výpovědi svědkyně H [redacted] N [redacted] soud zjistil, že žalovaný jako fyzická osoba podnikatel prodal svůj podnik společnosti s ručením omezeným (úpadci) za cenu 6,000.000,- Kč, a přestože smlouva o prodeji podniku nebyla vedena v účetnictví a svědkyně ji neviděla, pohledávka byla evidována na účtu č. [redacted] a v závislosti na disponibilních zdrojích úpadce

postupně umořována a ke dni prohlášení konkursu dosud nebyla vypořádána ještě částka 3,224.000,- Kč. Na zmiňovaném účtu byly účetně evidovány vklady finančních prostředků na účet úpadce nebo do jeho pokladny a následně je žalovaný vybíral poté, co úpadce získal potřebné finanční zdroje. Výběry pro vlastní potřebu žalovaným byly evidovány a započítávány na jeho pohledávku z titulu prodeje podniku. Žalovaný neposkytoval úpadci finanční výpomoc způsobem, dle kterého by přímo z vlastních zdrojů hradil závazky úpadce, aniž by finanční prostředky vložil na účet nebo do pokladny úpadce. Výběry 2x 400.000,-Kč učinil žalovaný v lednu r. 2005 a ke dni jejich výběru byl vystaven pokladní doklad o jejich vkladu do pokladny úpadce, avšak svědkyně nepotvrdila, zda byly skutečně vloženy do pokladny. V březnu 2005 činila pokladní hotovost částku 1,137.000,-Kč, ke dni 30.4.2005 pokladna končila a její pokladní zůstatek byl zaúčtován oproti pohledávce žalovaného z titulu prodeje podniku, přičemž žalovaný si patrně pokladní hotovost odnesl.

Z účastnického výsledku žalovaného soud zjistil, že faktury vystavené L [redacted] C [redacted] uhradil z vlastních peněžních prostředků (vlastních úspor) neboť se úpadce nacházel v tíživé finanční situaci. Použité peněžní prostředky však do pokladny formálně vloženy nebyly. K překlenutí tíživé finanční situace poskytoval často úpadci neformální bezúročné půjčky, které pak následně vybíral. Tímto způsobem postupoval i v případě výběru žalované částky v lednu r. 2005. Oproti stavu pokladní knihy a účetnictví vedené p. N [redacted] byly v roce 2004 zjištěny rozdíly až 890.000,- Kč. Za úpadcem eviduje nevypořádanou pohledávku ve výši přibližně 1,5 mil. Kč, kterou nepřihlásil do konkursu.

Soud doplnil dokazování rovněž účastnickým výsledkem žalovaného, z jehož výpovědi zjistil, že faktury vystavené L [redacted] C [redacted] uhradil sám z vlastních finančních prostředků (vlastních úspor) neboť se úpadce nacházel v tíživé finanční situaci. Použité finanční prostředky do pokladny formálně vloženy nebyly. K překlenutí tíživé finanční situace poskytoval často úpadci neformální bezúročné půjčky, které pak následně vybíral. Takto učinil i v případě výběru žalované částky v lednu r. 2005. Oproti stavu pokladní knihy a účetnictví vedené p. N [redacted] byly v roce 2004 zjištěny rozdíly až 890.000,- Kč. Za úpadcem eviduje nevypořádanou pohledávku ve výši cca 1,5 mil. Kč, kterou nepřihlásil do konkursu.

Z výše provedených důkazů vyplývá skutkový závěr, že dne 8.12.2004 a 15.12. 2004 byly v hotovosti uhrazeny oprávněnému věřiteli L [redacted] C [redacted] závazky úpadce v celkové výši 833.000,- Kč, když na úhradu těchto závazků byly použity prostředky úpadce vybrané ve stejné výši v jeho pokladně dne 14.12. 2004 a 15. 12. 2004 a dále, že dne 12.1. 2005 a dne 14.1. 2005 vyzvedl žalovaný z účtu úpadce částku ve výši 800.000,- Kč (2 x po 400.000,- Kč), kterou v den výběru měl údajně vložit do pokladny úpadce, přičemž nejpozději k uzavření pokladny úpadce ke dni 30.4. 2005 vybral celou pokladní hotovost. Nebylo však ani v této fázi řízení zjištěno, že by žalovaný provedl následně tvrzený zápočet vzájemných pohledávek, jak dále bude uvedeno.

V kontextu potud provedených důkazů, zejména slyšené svědkyně N [redacted] i Krajčírové, ale i provedených důkazů listinných, soud shledal procesní obranu žalovaného spočívající v tom, že důvodem pro výběr částky ve výši 800.000,-Kč v lednu 2005 bylo

vrácení půjčky poskytnuté úpadci na úhradu faktur dodavatele úpadce L [REDACTED] C [REDACTED], jako nedůvodnou a účelovou. Poukázání finančních prostředků žalovaným v uvedené výši na účet úpadce nebo jejich vklad do pokladny (jako nezbytného předpokladu poskytnutí půjčky co by reálné smlouvy) v závěru roku 2004 nebylo žalovaným prokázáno. Naopak z výpisu z pokladní knihy úpadce má soud za prokázaný výběr částky ve výši 415.072,- Kč dne 14.12.2004 a výběr částky 417.928,- Kč dne 15.12. 2004, tedy ve výši přesně odpovídající fakturovaným částkám. Protože uvedené výběry jsou provedeny částečně ex post za uskutečněnou úhradou (8.12. 2004 a 15.12.2004), žalovaný patrně dříve vystavenou fakturu skutečně uhradil z vlastních zdrojů, nicméně v krátkém časovém intervalu mu vniklé bezdůvodné obohacení úpadce (§ 454 obč. zák.) bylo uhrazeno výběrem pokladní hotovosti. Závěr nalézacího soudu k této obraně žalovaného tudíž opětovně vyzněl tak, že mezi úhradou faktur L [REDACTED] Ch [REDACTED] a výběrem z účtu úpadce v lednu roku 2005 soud žádnou souvislost neshledal.

Obrana žalovaného pak spočívala na zcela zásadním tvrzení, že pohledávka úpadce za žalovaným, plynoucí z výběru peněžních prostředků v žalované výši, zanikla jednostranným započtením oproti pohledávce žalovaného za úpadcem (v té době ve výši 3,224.000,-Kč), vzniklé z neuhrazené kupní ceny podle smlouvy o prodeji podniku, uzavřené dne 31.12.1999 mezi úpadcem a žalovaným jako prodávajícím.

Podle hmotněprávní úpravy tehdy platného ustanovení § 476 a násl. Obch. z., dochází k prodeji podniku na základě písemné smlouvy, podle které dochází k odevzdání podniku kupujícímu prodávajícím a k převodu vlastnického práva k podniku na kupujícího.

Dosavadní proběhlá soudní řízení dostatečně objasnila po skutkové stránce důkazně, že hotovostní výběr peněžních prostředků 800.000,-Kč ve svůj prospěch provedl žalovaný. Jestliže žalovaný opakovaně tvrdil, že fakticky ke dni obou výběrů peněžních prostředků z účtu úpadce existovala pohledávka žalovaného vůči společnosti – úpadci vyplývající ze smlouvy o prodeji podniku, a zároveň pokynem daným účetní N [REDACTED] došlo k jednostrannému započtení splatných pohledávek, pak bylo pouze na žalovaném, aby nejen tvrdil, nýbrž i prokázal především existenci tvrzené pohledávky za úpadcem, představující sjednanou a fakturovanou kupní cenu za prodej podniku ve smlouvě o prodeji podniku z roku 1999.

K tomuto tvrzení soud provedl důkazy fakturou ze dne 31.12.1999 na částku 6 mil. Kč, knihou pokladních dokladů za rok 2004, 2005, další svědeckou výpovědí účetní H [REDACTED] N [REDACTED] (výpověď před odvolacím soudem), účtem č. 3651 za období let 2002, 2004, kdy zůstatek činil 1,010.761,60 Kč, a na kterém byly vedeny závazky společnosti (úpadce) vůči žalovanému. Vyjmenované důkazy však k prokázání existence pohledávky žalovaného za úpadcem nepostačují. A to i přesto, že zůstatek účtu 3651 vykazoval ke dni prohlášení konkurzu částku 3,224.000,- Kč a svědkyně N [REDACTED] vypověděla, že žalovaný poskytl úpadci půjčku, i že tvrdila existenci smlouvy o prodeji podniku úpadci za 6 mil. Kč, aniž by sama takový smluvní dokument vůbec viděla.

Důkaz zásadního významu, totiž tvrzenou smlouvu o prodeji podniku v zákonem vyžadované písemné formě (§ 476 a násl. Obch.z.), žalovaný přes opakované výzvy a poučení soudu podle ustanovení § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. nepředložil. V návaznosti na nové tvrzení žalovaného, že předmětnou smlouvu má v držení manželka žalovaného M. K. která v řízení již jako svědek vypovídala, soud vyzval svědkyni k předložení vyžadované smlouvy o prodeji podniku k provedení důkazu, avšak do doby jednání soudu ve věci svědkyně na výzvu nereagovala, ani nesdělila, že takovou smlouvu nemá. V tomto směru proto musí konstatovat nalézací soud, že ani v tomto řízení nebyly prokázány důkazně skutečnosti způsobilé učinit závěr o samotném vzniku a existenci tvrzené pohledávky žalovaného za úpadcem, schopné případného započtení.

Důkaz k prokázání určitého projevu žalovaného, adresovaného vůči společnosti - úpadci, s jednoznačným vymezením pohledávky a její výše, jež má směřovat k započtení ve smyslu tehdejšího ustanovení § 580 OZ, není tak pro daný spor již podstatné, neboť započtení žalované pohledávky by nutně musela předcházet prokazatelná, tvrzená pohledávka žalovaného (vyplývající ze smlouvy o prodeji podniku), způsobilá k započtení. Tato nezbytná podmínka zápočtu, tedy existence pohledávky a provedený úkon započtení (viz rozhodnutí NS ČR) nebyla prokázána, tudíž soud nemohl akceptovat obranu žalovaného.

Ve smyslu ustanovení § 3028 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, práva vzniklá přede dnem účinnosti tohoto zákona se posuzují podle dosavadních právních předpisů (zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník a zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění platném do 31.12.2013, dále jen Obch. z. a OZ).

Podle § 451 odst. 1 OZ, ve znění pozdějších předpisů, kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. Podle § 451 odst. 2 OZ, bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

Podle § 454 OZ se bezdůvodně obohatil i ten, za něž bylo plněno, co po právu měl plnit sám.

V řízení bylo bez pochybností, vyvolaných neprokázaným tvrzením žalovaného o své pohledávce za úpadcem, zjištěno, že žalovaný bez právního důvodu vybral z účtu úpadce částku 800.000,-Kč, kterou sám použil pro své účely. Výběrem částek po 400.000,-Kč ve dnech 12.1. a 14.1.2005 získal proto bezdůvodné obohacení na úkor úpadce.

Žalobě bylo tudíž vyhověno v plném rozsahu, včetně příslušenství požadovaného podle ustanovení § 369 odst. 1 Obch.z., když ke vzniku neoprávněného majetkového prospěchu žalovaného došlo okamžikem výběru peněžních prostředků z účtu společnosti - úpadce. Přitom nebylo v řízení prokázáno, že vybrané peněžní prostředky žalovaný použil bezprostředně k úhradě konkrétních závazků tehdejší společnosti nebo je vložil do pokladny. Následující den po uskutečněném výběru se žalovaný ocitl v prodlení.

Soud dále doplňuje, a to v souvislosti s opakováním situace, kdy právní zástupce žalované strany „vždy“ bezprostředně přede dnem jednání ve věci žádá o odročení nařízeného jednání, že ani v tomto posledním případě jednání k žádosti žalované strany neodročil a věc projednal bez účasti právního zástupce žalovaného. Tentokrát byl důvodem žádosti o odročení jednak aktuální zdravotní stav advokáta, který předložil zprávu Oblastní nemocnice Kolín, kardiologické ambulance, ze dne 8.11.2017, ze které plyne, že právní zástupce po prodělané operaci kolene 13.9.2017 má pooperační trombotické potíže, proto mu byla nasazena léková léčba s režimovým opatřením pravidelné rehabilitační zátěže. Tudíž jeho schopnost dostavit se k nařízenému jednání není zásadně vyloučena.

Druhým důvodem žádosti o odročení je tvrzení advokáta, že den před jednáním byla vypovězena substitute, která se měla jednání zúčastnit. Nebylo však doloženo, že by k takovému vypovězení, ať ze strany advokáta či ze strany substituta, skutečně došlo.

Soud pak vědomě ve věci opětovně jednal, tedy postupoval za opakovaně důkazně prokazaného skutkového stavu, kdy účastníci po absolvování několika soudních řízení, včetně znalostí písemných vyjádření a rozhodnutí NS ČR v dané problematice, znali veškeré provedené důkazy, jež opodstatňují nalézacím soudem vyjádřený výrok v tomto rozhodnutí.

Žalovaná strana si musela být vědoma, že poučení a výzvy soudu podle § 118a o.s.ř. směřují ke splnění důkazní povinnosti žalovaného k jeho tvrzení o existenci jeho pohledávky, která může být prokázána, vzhledem na ostatní provedené důkazy a stanovisko NS ČR v této věci, již jen zmiňovanou smlouvou o prodeji podniku. Jiný důkaz v tomto řízení již nebyl žádným z účastníků navrhován a v tomto smyslu se odkazuje na vyslovený, závazný právní názor dovolacího soudu.

O náhradě nákladů řízení v rozsahu dle písemné specifikace přiznaných 22 úkonů právní služby po 11.500,-Kč, z toho 3 úkony po 7.250,-Kč, 11 režijních paušálů po 300,-Kč, vše podle vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, 21%DPH, ve prospěch žalobce, pak bylo rozhodnuto podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., tj. s přihlédnutím k výsledku tohoto řízení. Placení účastníkovi přisouzených nákladů řízení bude realizováno podle ustanovení § 149 odst. 1 o.s.ř.

Neúspěšnému žalovanému byla uložena též povinnost k úhradě soudního poplatku za podanou žalobu, když žalobce je ze zákona od povinnosti platit soudní poplatek za podaný žalobní návrh osvobozen podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. byla dále žalovanému účastníku uložena povinnost zaplatit českému státu náklady řízení, spočívající ve vynaložených nákladech přiznaných svědkyni H[REDACTED] N[REDACTED] (svědečné) v odvolacím řízení ve výši 928,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.
V případě nesplnění povinnosti uložené tímto rozhodnutím lze požádat obecný soud povinného o jeho výkon.

V Praze dne 22. listopadu 2017

JUDr. Martin K o n e ě n ý, v.r.
s o u d c e

Za správnost vyhotovení:
Blanka Špačková